

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 12ης Δεκεμβρίου 1990

σχετικά με δύο σχέδια ενισχύσεων της γερμανικής κυβέρνησης υπέρ ναυπηγείου που αντιμετώπιζει χρηματοοικονομικές δυσχέρειες

C 54/89 (πρώην NN 27/89, N 140/89)

(Το κείμενο στη γερμανική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(91/306/EOK)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 93 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

Αφού κάλεσε τα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους, σύμφωνα με τις διατάξεις του εν λόγω άρθρου,

την οδηγία 87/167/EOK του Συμβουλίου της 26ης Ιανουαρίου 1987 σχετικά με τις ενισχύσεις στις ναυπηγικές εργασίες⁽¹⁾,

Εκτιμώντας ότι:

I

Βάσει του άρθρου 4 παράγραφος 7 της οδηγίας 87/167/EOK, η Επιτροπή ενέκρινε με επιστολή της 9ης Μαρτίου 1988, ένα σχέδιο αναπτυξιακής βοήθειας της γερμανικής κυβέρνησης για τη Σενεγάλη. Το σχέδιο ενισχύσεων αφορούσε τη χορήγηση δανείου με ευνοϊκούς όρους (δεκαπενταετή διάρκεια, εγγύηση του δανείου σε ποσοστό 100%, περίοδος χάριτος ενός έτους και ετήσιο επιτόκιο 3,375%), για την αγορά ειδικού πορθμείου συμβατικής αξίας 23 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων, το οποίο επρόκειτο να κατασκευαστεί από το ναυπηγείο Schiffswerft GERMERSHEIM.

Σύμφωνα με την κοινοποίηση της γερμανικής κυβέρνησης σχετικά με την εν λόγω ενίσχυση, το ισοδύναμο επιχορήγησης των σχεδιαζόμενων πιστωτικών διευκολύνσεων ανέρχεται, με βάση τους όρους της συμφωνίας του Οργανισμού

Οικονομικής Συνεργασίας και Αναπτύξεως (ΟΟΣΑ), σε 33,4%.

Βάσει του άρθρου 10 παράγραφος 2 της οδηγίας 87/167/EOK, η γερμανική κυβέρνηση κοινοποίησε στην Επιτροπή, με ρηματική διακοίνωση της 20ής Μαρτίου 1989, σχέδιο του ομοσπονδιακού υπουργείου οικονομικών για τη χορήγηση, μετά από αίτηση του Land Rheinland-Pfalz, ενισχύσεων στη Schiffswerft GERMERSHEIM. Το σχέδιο αυτό της 7ης Δεκεμβρίου 1988 αφορούσε την παροχή μιας κατά 90% εγγύησης για δάνειο ύψους 1,8 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων που προοριζόνταν να επιτρέψει τη συνέχιση της λειτουργίας της επιχείρησης. Όπως διαπιστώθηκε στη συνέχεια, το δάνειο αυτό συνδεόταν με την ολοκλήρωση της ναυπήγησης πλοίου εσωτερικής ναυσιπλοΐας για τη μεταφορά σκύρων.

Βάσει του ίδιου άρθρου της οδηγίας 87/167/EOK, η γερμανική κυβέρνηση κοινοποίησε στην Επιτροπή, με ρηματική διακοίνωση της 9ης Μαΐου 1989, ένα σχέδιο ενισχύσεων του Land Rheinland-Pfalz υπέρ της Schiffswerft GERMERSHEIM GmbH im Konkurs. Το σχέδιο αυτό καταρτίστηκε την Άνοιξη του 1989 και αφορούσε την παροχή μιας κατά 95% εγγύησης για δάνειο ύψους 20,7 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων, το οποίο προοριζόταν να εξασφαλίσει προσωρινά τη χρηματοδότηση των εργασιών για την εκτέλεση της σύμβασης που είχε συναφθεί με τη Σενεγάλη και είχε καταστεί αναγκαίο λόγω των αυξανόμενων χρηματοοικονομικών δυσχερειών που αντιμετώπιζε η επιχείρηση αυτή.

Όταν διαπιστώθηκε ότι η Schiffswerft GERMERSHEIM είχε κηρυχθεί σε πτώχευση, η Επιτροπή ζήτησε από τη γερμανική κυβέρνηση να επιβεβαιώσει την κατάσταση αυτή και να της κοινοποιήσει τις λεπτομέρειες σχετικά με την πτώχευση, τις μελλοντικές προοπτικές της GERMERSHEIMER Werft και την κατανομή του κύκλου εργασιών του ναυπηγείου κατά το 1988 και το 1989, έτσι ώστε να της επιτρέψει να υπολογίσει το ισοδύναμο επιχορήγησης.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 69 της 12. 3. 1987, σ. 55.

Δεδομένου ότι η γερμανική κυβέρνηση απέσυρε, με επιστολή της 25ης Ιουλίου 1989, την κοινοποίηση της κατά 95 % εγγύησης του δανείου των 1,8 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων, χωρίς να παράσχει, όπως άλλωστε και στη ρηματική διακοίνωση της 3ης Αυγούστου 1989, επαρκείς πληροφορίες σχετικά με τις διάφορες δραστηριότητες που συναποτελούσαν το συνολικό κύκλο εργασιών του ναυπηγείου, η Επιτροπή ζήτησε εκ νέου από τη γερμανική κυβέρνηση, με επιστολή της 8ης Σεπτεμβρίου 1989, τη διαβίβαση πληροφοριών σχετικά με την πτώχευση και την αναλογία των ναυπηγικών εργασιών για πλοία ανοικτής θαλάσσης στο συνολικό κύκλο εργασιών της επιχείρησης.

Με τη ρηματική διακοίνωση της 3ης Αυγούστου 1989, η γερμανική κυβέρνηση είχε ανακοινώσει ότι το δεύτερο σχέδιο ενίσχυσεων, δηλαδή η κατά 95 % εγγύηση του δανείου ύψους 20,7 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων πρέπει να θεωρηθεί ως σχέδιο αναπτυξιακής ενίσχυσης.

Στις 25 Νοεμβρίου 1988, η Schiffswerft Germersheim υπέβαλε αίτηση διακανονισμού με τους πιστωτές της, συνεπεία της οποίας το Amtsgericht Landau κήρυξε την κατάσταση πτώχευσης στις 17 Ιανουαρίου 1989. Φαίνεται ότι από την Άνοιξη του 1989 και μετά, οι εγκαταστάσεις και τα τεχνικά μέσα του ναυπηγείου χρησιμοποιήθηκαν τόσο από την Schiffswerft Germersheim όσο και από την νεοσυσταθείσα Auffangelschaft Neue Schiffswerft.

Με τέλεφαξ στις 24 και 31 Μαΐου 1989, ένας ανταγωνιστής υπέβαλε καταγγελία στην Επιτροπή σχετικά με τη σύσταση της νέας εταιρείας από το σύνδικο της Schiffswerft Germersheim και τη χορήγηση της ενίσχυσης για τη διάσωση του ναυπηγείου, την οποία δεν θεωρούσε σύμφωνη με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1101/89 του Συμβουλίου της 27ης Απριλίου 1989 σχετικά με τη διαρθρωτική εξυγίανση της εσωτερικής ναυσιπλοΐας⁽¹⁾.

Δεδομένου ότι η γερμανική κυβέρνηση δεν κοινοποίησε, ούτε με τη ρηματική διακοίνωση της 17ης Οκτωβρίου 1989 ούτε με εκείνη της 27ης Νοεμβρίου 1989, τις ζητούμενες πληροφορίες, η Επιτροπή κίνησε, με την επιστολή αριθ. SG(89)D/000014 της 4ης Ιανουαρίου 1990, τη διαδικασία του άρθρου 93 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΟΚ κατά των δύο εγγυήσεων που χορηγήθηκαν στις εταιρείες που χρησιμοποιούν τις εγκαταστάσεις και τα τεχνικά μέσα της πρώην Schiffswerft Germersheim.

Δεν διατυπώθηκαν παρατηρήσεις από άλλα κράτη μέλη ή από άλλα ενδιαφερόμενα μέρη μετά τη δημοσίευση της σχετικής ανακοίνωσης⁽²⁾.

Με ρηματική διακοίνωση της 13ης Φεβρουαρίου 1990, η γερμανική κυβέρνηση ανακοίνωσε ότι η κατά 90 % εγγύηση του δανείου ύψους 1,8 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων αφορούσε την εκτέλεση σύμβασης ναυπήγησης σκάφους εσωτερικής ναυσιπλοΐας για τη μεταφορά σκύρων, και ότι η εγγύηση αυτή επιστράφηκε τέσσερις μήνες μετά τη χορήγηση της. Σχετικά με την κατά 95 % εγγύηση του δανείου ύψους 20,7 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων ανακοινώθηκε εκ νέου ότι η εγγύηση αυτή πρέπει να θεωρηθεί ως αναπτυξιακή ενίσχυση προοριζόμενη να καλύψει τους κινδύνους που δεν είχαν καλυφθεί από την εγγύηση που ενέκρινε η Επιτροπή με την επιστολή της 9ης Μαρτίου 1988.

Στη ρηματική διακοίνωση της 2ας Μαΐου 1990, η γερμανική κυβέρνηση παρουσίασε μια γενική εικόνα της κατανομής του κύκλου εργασιών της Schiffswerft Germersheim im Konkurs κατά το 1988, το 1989 και το 1990.

II

Το γεγονός ότι οι γερμανικές αρχές απέσυραν την κοινοποίηση της κατά 90 % εγγύησης του δανείου ύψους 1,8 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων επειδή δεν έγινε χρήση της εγγύησης αυτής κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ναυπήγησης, δεν συνεπάγεται ότι η Επιτροπή δεν θα είχε προδεί στην εκτίμηση του σχεδίου αυτού βάσει των διατάξεων του άρθρου 92 της συνθήκης ΕΟΚ εάν η κοινοποίηση είχε γίνει πριν τη χορήγηση της εγγύησης. Η απόσυρση της κοινοποίησης οφείλεται στο γεγονός ότι η ενίσχυση επέτυχε το σκοπό της. Δεδομένου μάλιστα ότι η ενίσχυση ήταν αναγκαία για τη συνέχιση της λειτουργίας του ναυπηγείου όταν αυτό αντιμετώπιζε σοβαρές χρηματοοικονομικές δυσχέρειες, μπορεί να θεωρηθεί ότι η εγγύηση αυτή είχε χαρακτήρα ενίσχυσης για τη διάσωση της επιχείρησης.

Το σχέδιο ενίσχυσης για την παροχή μιας κατά 90 % εγγύησης δανείου ύψους 1,8 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων αφορά την κατασκευή σκάφους εσωτερικής ναυσιπλοΐας, η οποία δεν εμπίπτει στο πεδίο του ορισμού των ναυπηγικών εργασιών στο άρθρο 1 της οδηγίας 87/167/ΕΟΚ και, επομένως, να εξεταστεί βάσει των διατάξεων του άρθρου 92 της συνθήκης ΕΟΚ.

Η παροχή μιας κατά 95 % εγγύησης για δάνειο ύψους 20,7 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων το 1989 πρέπει να εκτιμηθεί βάσει των διατάξεων της οδηγίας 87/167/ΕΟΚ και, αν η οδηγία αυτή δεν εφαρμόζεται στην εν λόγω περίπτωση, βάσει των διατάξεων του άρθρου 92 της συνθήκης ΕΟΚ. Το κεφάλαιο II της οδηγίας 87/167/ΕΟΚ έχει σαν γενικό σκοπό να εξασφαλίσει ότι οι άμεσα σχετιζόμενες με την εκτέλεση συμβάσεων ενισχύσεις σε ναυπηγεία και σε πλοιοκτήτες και οι άλλες ενισχύσεις λειτουργίας σε ναυπηγεία μπορούν να θεωρούνται ότι συμβιβάζονται με την κοινή αγορά εάν το ισοδύναμο επιχορήγησης του συνόλου των ενισχύσεων αυτών δεν υπερβαίνει ένα κοινό ανώτατο όριο, το οποίο εκφράζεται ως ποσοστό της συμβατικής αξίας πριν την ενίσχυση.

Ωστόσο, σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 7 της οδηγίας 87/167/ΕΟΚ, οι ενισχύσεις για τη ναυπήγηση και τη μετατροπή πλοίων που χορηγούνται υπό μορφή αναπτυξιακής βοήθειας σε αναπτυσσόμενες χώρες δεν υπόκεινται στο ανώτατο όριο και μπορούν να θεωρούνται ότι συμβιβάζονται με την κοινή αγορά εάν πληρούν τους όρους που έχουν καθορισθεί γι' αυτό το σκοπό από την ομάδα εργασίας αριθ. 6 του ΟΟΣΑ στη συμφωνία σχετικά με την ερμηνεία των άρθρων 6 έως 8 της απόφασης του Συμβουλίου του ΟΟΣΑ της 3ης Αυγούστου 1981. Η συμφωνία αυτή προβλέπει μόνο τη χορήγηση ενισχύσεων υπό μορφή εξαγωγικών πιστώσεων με ορισμένους όρους, αλλά όχι την παροχή εγγυήσεων. Σκοπός του άρθρου 4 παράγραφος 7 της οδηγίας 87/167/ΕΟΚ είναι να επιτρέψει τη μείωση, μέσω της χορήγησης ενισχύσεων, της τιμής αγοράς πλοίων από ορισμένες αναπτυσσόμενες χώρες σε συγκεκριμένες περιπτώσεις, και όχι να καταστήσει δυνατή τη χορήγηση ενισχύσεων για τη διάσωση ναυπηγείων στην Κοινότητα. Για το λόγο αυτό, και παρόλο που στις 9 Μαρτίου 1988 ενέκρινε στο στοιχείο ενίσχυσης που περιλαμβανόταν στους ενοίκους πιστωτικούς όρους για τη σύμβαση ναυπήγησης του πορθμείου για λογαριασμό της Σενεγάλης, η Επιτροπή δεν μπορεί να

(1) ΕΕ αριθ. L 116 της 28. 4. 1989, σ. 25.

(2) ΕΕ αριθ. C 52 της 3. 3. 1990, σ. 10.

θεωρήσει ότι η παροχή εγγύησης δανείου εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 4 παράγραφος 7· πράγματι, η εγγύηση των δανείων που συνάπτει ένα ναυπηγείο ισοδυναμεί με την παροχή σ' αυτό το ναυπηγείο ενισχύσεων που πρέπει κανονικά να αξιολογούνται βάσει του άρθρου 4 παράγραφος 1 και του άρθρου 5 της εν λόγω οδηγίας.

Το γεγονός ότι μια πρόσθετη εγγύηση κατά 95 % δανείου ύψους 20,7 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων κατέστη στη συνέχεια αναγκαία για να εξασφαλισθεί, σε περίοδο χρηματοοικονομικών δυσχερειών, η συνέχιση των δραστηριοτήτων του ναυπηγείου, συμπεριλαμβανομένης της διαδικασίας ναυπήγησης πλοίου στο πλαίσιο αναπτυξιακού σχεδίου, δεν συνεπάγεται την ύπαρξη αναπτυξιακής ενίσχυσης κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 7 της οδηγίας 87/167/ΕΟΚ. Η αναπτυξιακή βοήθεια για τη ναυπήγηση του πορθμείου για λογαριασμό της Σενεγάλης, η οποία κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή και εγκρίθηκε από αυτή, αναφερόνταν μόνο στην παροχή πιστωτικών διευκολύνσεων για τη Σενεγάλη και όχι σε ενδεχόμενες ενισχύσεις στην παραγωγή, οι οποίες επρόκειτο να χορηγηθούν σε μεταγενέστερο στάδιο στο εν λόγω ναυπηγείο για να του επιτρέχουν να ολοκληρώσει την κατασκευή του πλοίου για λογαριασμό της Σενεγάλης.

Δεδομένου ότι το κόστος της χρηματοδότησης της διαδικασίας ναυπήγησης αποτελεί μέρος της τιμής κόστους, η οποία, σύμφωνα με τις συνήθειες πρακτικές, δεν μπορεί να καλύπτεται εν μέρει από κρατικές ενισχύσεις, είναι σαφές ότι η εγγύηση αυτή αποτελεί ενίσχυση στην παραγωγή που κατέστη αναγκαία λόγω των χρηματοοικονομικών δυσχερειών του ναυπηγείου. Το γεγονός ότι το ποσοστό της εγγύησης αυξήθηκε σε 95 % όταν διαπιστώθηκε ότι καμία τράπεζα δεν δεχόταν να χορηγήσει το δάνειο όσο αυτό καλυπτόταν από την κατά 90 % εγγύηση, καταδεικνύει σαφώς ότι αυτή η κατά 95 % εγγύηση δανείου ύψους 20,7 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων αντιπροσωπεύει ενίσχυση λειτουργίας.

Εάν η ενίσχυση για τη διάσωση της επιχείρησης έχει χορηγηθεί δυνάμει των κανόνων που προβλέπονται στην οδηγία 87/167/ΕΟΚ, και ιδίως το άρθρο 5 παράγραφος 1, θα έπρεπε να εκτιμηθεί βάσει του ισχύοντος ανώτατου ορίου των ενισχύσεων στην παραγωγή (1988: 28 %, 1989: 26 %). Σ' αυτή την περίπτωση, η ένταση της ενίσχυσης πρέπει να εκφραστεί ως ποσοστό του ετήσιου κύκλου εργασιών του δικαιούχου της ενίσχυσης, όσον αφορά τη ναυπήγηση και τη μετατροπή πλοίων. Ωστόσο, οι ενισχύσεις στις ναυπηγικές εργασίες που χορηγούνται υπό μορφή αναπτυξιακής βοήθειας σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 7 της εν λόγω οδηγίας δεν υπόκεινται σ' αυτό το ανώτατο όριο. Οι ενισχύσεις αυτές συνήθως αντιπροσωπεύουν ισοδύναμα επιχορήγησης που υπερβαίνουν το ανώτατο αυτό όριο. Κατά συνέπεια, οι υπό εκτέλεση εργασίες γι' αυτές τις συμβάσεις δεν συμπεριλαμβάνονται στον κύκλο εργασιών του δικαιούχου της ενίσχυσης, όσον αφορά τις ναυπηγικές εργασίες που είναι επιλέξιμες για τη χορήγηση άλλων ενισχύσεων λειτουργίας βάσει της οδηγίας 87/167/ΕΟΚ.

Στη διάρκεια της περιόδου κατά την οποία χορηγήθηκαν οι εν λόγω δύο ενισχύσεις, δηλαδή το 1988 και 1989 αντί-

στοιχα, ο κύκλος εργασιών του ναυπηγείου του Germersheim κάλυπτε τις ακόλουθες δραστηριότητες:

(σε εκατομμύρια γερμανικά μάρκα)

Schiffswerft Germersheim iK	1988	1989
Ναυπηγήσεις νέων πλοίων	—	9.342 (1)
Επισκευές πλοίων	0.515	—
Άλλες εργασίες (ουσιαστικά μόνο ναυπηγήσεις και επισκευές πλοίων εσωτερικής ναυσιπλοΐας)	17.627	7.344
Επιμέρους σύνολο	18.142	16.686
Σύνολο νέων ναυπηγήσεων	—	9.342 (1)

(1) Σύμβαση για λογαριασμό της Σενεγάλης

Εκτός από τη σύμβαση για λογαριασμό της Σενεγάλης, το σύνολο του κύκλου εργασιών του ναυπηγείου, κατά την περίοδο κατά την οποία χορηγήθηκε η ενίσχυση για τη διάσωση της επιχείρησης, αφορούσε τη ναυπήγηση πλοίων εσωτερικής ναυσιπλοΐας, η οποία δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 87/167/ΕΟΚ. Κατά συνέπεια, η προαναφερθείσα ενίσχυση δεν μπορεί, βάσει του άρθρου 5 παράγραφος 1 της εν λόγω οδηγίας, να συσχετιστεί με κανένα στοιχείο του κύκλου εργασιών. Καμία ενίσχυση δεν μπορεί επομένως να χορηγηθεί βάσει της οδηγίας 87/167/ΕΟΚ και το ισοδύναμο επιχορήγησης της κατά 95 % εγγύησης δανείου ύψους 20,7 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων για τη ναυπήγηση πλοίων δεν μπορεί να εγκριθεί δυνάμει της οδηγίας αυτής.

Το γεγονός ότι δεν υπάρχουν στοιχεία του κύκλου εργασιών με τα οποία να μπορούν να συσχετισθούν τα προαναφερθέντα ισοδύναμα επιχορήγησης της κατά 90 % εγγύησης δανείου 1,8 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων και της κατά 95 % εγγύησης δανείου 20,7 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων και, επομένως ούτε νομική βάση για την έγκριση αυτών των ενισχύσεων βάσει της οδηγίας 87/167/ΕΟΚ συνεπάγεται ότι αυτές πρέπει να εκτιμηθούν σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 92 της συνθήκης ΕΟΚ.

III

Η ενίσχυση για τη διάσωση της Schiffswerft Germersheim πρέπει, επομένως, να εξετασθεί βάσει των κοινοτικών πολιτικών για τον έλεγχο και τη μείωση του κοινοτικού στόλου εσωτερικής ναυσιπλοΐας. Λαμβανομένων υπόψη των σημαντικών απωλειών θέσεων εργασίας που σημειώθηκαν τα τελευταία χρόνια σε ναυπηγεία που κατασκευάζουν κυρίως πλοία εσωτερικής ναυσιπλοΐας, κάθε παρόμοια ενίσχυση διάσωσης δεν μπορεί παρά να έχει σαν αποτέλεσμα τη δημιουργία στρεβλώσεων του ανταγωνισμού. Οι καταγγελίες στις οποίες προέβη ένας ανταγωνιστής την Άνοιξη του 1989 καταδεικνύουν ότι σχέδια ενισχύσεων παρεμφερή με το εξεταζόμενο έχουν πράγματι επιπτώσεις για τους άλλους φορείς στον ίδιο τομέα δραστηριοτήτων. Για τους λόγους αυτούς, τόσο η ενίσχυση λειτουργίας υπό τη μορφή με την οποία χορηγήθηκε το 1988, (κατά 90 % εγγύηση δανείου 1,8 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων για κεφάλαια κίνησης

σχετικά με την κατασκευή πλοίου εσωτερικής ναυσιπλοΐας), όσο και η κατά 90 % εγγύηση που χορηγήθηκε το 1989 για ένα δάνειο 20,7 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων προκειμένου να καταστεί δυνατή η συνέχιση της λειτουργίας του ναυπηγείου, αποτελούν ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΟΚ.

Σύμφωνα με την αρχή που διατυπώνεται στο άρθρο 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΟΚ οι κρατικές ενισχύσεις δεν συμβιβάζονται με την κοινή αγορά. Η ενίσχυση για τη διάσωση της Schiffswerft Germersheim θα επέτρεπε στην επιχείρηση αυτή να αποφύγει τις συνέπειες των κοινοτικών πολιτικών για τον έλεγχο και τη μείωση του κοινοτικού στόλου εσωτερικής ναυσιπλοΐας. Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1101/89 αποσκοπεί σε μεγάλο βαθμό στην αντιμετώπιση των έκδηλων διαθρωτικών πλεονασμάτων μεταφορικής ικανότητας σε όλους σχεδόν τους τομείς της αγοράς μέσω εσωτερικής ναυσιπλοΐας. Υπό παρόμοιες συνθήκες, μόνο ένα πρόγραμμα διάλυσης πλοίων θα μπορούσε να οδηγήσει σε ουσιαστική μείωση της πλεονασματικής ικανότητας. Οι ενισχύσεις για τη διατήρηση της ναυπηγικής ικανότητας και, επομένως, της προσφοράς στην αγορά σκαφών εσωτερικής ναυσιπλοΐας, δεν συμβιβάζονται με τους στόχους της εν λόγω πολιτικής, λαμβανομένων υπόψη των σημαντικών ανισορροπιών μεταξύ προσφοράς και ζήτησης που υπάρχουν στην αγορά αυτή. Τα σχέδια αναπτυξιακών ενισχύσεων θα μπορούσαν να αποτελέσουν εξαίρεση από αυτόν τον κανόνα, μόνο στο βαθμό που το σχέδιο έχει πραγματικά αναπτυξιακό χαρακτήρα και η επακόλουθη διατήρηση της ναυπηγικής ικανότητας είναι επιθυμητή. Ωστόσο, στις περιπτώσεις που επιπλέον αυτών των ενισχύσεων απαιτείται και η χορήγηση πρόσθετης ενίσχυσης για τη διάσωση του ναυπηγείου, χωρίς να υπάρχουν σαφείς ενδείξεις για σχεδιαζόμενη αναδιάρθρωση, το συμπέρασμα δεν μπορεί να είναι άλλο από τη διαπίστωση ότι, αυτή η σώρευση ενισχύσεων δεν εξυπηρετεί το κοινό συμφέρον.

IV

Τα σχέδια ενισχύσεων για τη συνέχιση της λειτουργίας του ναυπηγείου στο Germersheim δεν πληρούν τους όρους που απαιτούνται για την εφαρμογή των παρεκκλίσεων του άρθρου 92 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ.

Η περιοχή Ludwigshafen/Mannheim, στην οποία βρίσκεται το Germersheim, δεν είναι επιλέξιμη για τη χορήγηση ενισχύσεων βάσει της κοινής περιφερειακής πολιτικής. Για το λόγο αυτό, οι διατάξεις του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο α) δεν εφαρμόζονται στην περίπτωση αυτή.

Τα σχέδια ενισχύσεων για το ναυπηγείο του Germersheimer δεν μπορούν να θεωρηθούν ότι συμβάλλουν στην υλοποίηση σημαντικού σχεδίου κοινού ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος ή στην άρση σοβαρής διαταραχής της οικονομίας κράτους μέλους, λαμβανομένου υπόψη του μεγέθους των σχεδίων ναυπήγησης και του τομέα που αυτά αφορούν. Κατά συνέπεια, ούτε η παρέκκλιση του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο β) εφαρμόζεται στην περίπτωση αυτή.

Οι διατάξεις του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ), στις οποίες προβλέπεται ότι σχέδια ενισχύσεων μπορούν να συμβιβάζονται με την κοινή αγορά εάν αποσκοπούν στην προώθηση της ανάπτυξης ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων ή οικονομικών περιοχών και εφόσον δεν αντίκειται προς το κοινό συμφέρον, δεν είναι επίσης δυνατόν να

εφαρμοσθούν στις εν λόγω ενισχύσεις. Στις κοινοποιήσεις της γερμανικής κυβέρνησης δεν γίνεται καμία αναφορά σε μέτρα αναδιάρθρωσης ή σε ενδεχόμενες νέες δραστηριότητες του ναυπηγείου σε νέες αγορές, ενώ, όπως αναφέρθηκε ήδη οι ενισχύσεις διάσωσης που αποσκοπούν αποκλειστικά στη συνέχιση των δραστηριοτήτων σε μια αγορά στην οποία υπάρχει σημαντική πλεονασματική ικανότητα δεν συμβιβάζονται με την εφαρμοζόμενη κοινή πολιτική και, επομένως, αντίκειται προς το κοινό συμφέρον. Η κοινή πολιτική που εφαρμόζεται σήμερα, όπως αυτή ορίζεται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1101/89 προορίζεται να μειώσει την πλεονασματική ικανότητα που υπάρχει σε όλους τους τομείς της εσωτερικής ναυσιπλοΐας μέσω της καθιέρωσης προγράμματος διάλυσης πλοίων, το οποίο θεωρείται ως το μόνο δυνατό, μέσο για την ουσιαστική απορρόφηση της πλεονασματικής ικανότητας στο εγγύς μέλλον και τη βελτίωση των διαρθρώσεων της εσωτερικής ναυσιπλοΐας. Κατά συνέπεια, οι ενισχύσεις σε κατασκευαστή πλοίων εσωτερικής ναυσιπλοΐας που δεν χορηγούνται στο πλαίσιο σχεδίου αναδιάρθρωσης, δεν συμβάλλουν στην επίτευξη του κοινοτικού στόχου της μείωσης της πλεονασματικής ικανότητας σ' αυτό τον τομέα και, επομένως, αντίκειται προς το κοινό συμφέρον. Συνεπώς, ούτε οι διατάξεις του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) δεν εφαρμόζεται σ' αυτή την περίπτωση.

Εφόσον αντίκειται προς το κοινό συμφέρον και έχουν χορηγηθεί χωρίς προηγούμενη έγκριση της Επιτροπής, οι ενισχύσεις αυτές είναι παράνομες και δεν συμβιβάζονται με την κοινή αγορά. Κατά συνέπεια, οι γερμανικές αρχές οφείλουν να ζητήσουν από τους δικαιούχους την επιστροφή των ενισχύσεων. Για τον υπολογισμό των πλεονεκτημάτων που προέκυψαν από αυτές τις ενισχύσεις, η Επιτροπή βασίστηκε στην κοινή συμφωνία που επιτεύχθηκε με τα άλλα κράτη μέλη κατά τη διάρκεια πολυμερούς συνεδρίασης, στην οποία συμμετείχαν επίσης και οι γερμανικές αρχές, κατά την οποία αποφασίστηκε ότι το ισοδύναμο επιχορήγησης μιας εγγύησης που παρέχεται σε επιχείρηση του ναυπηγικού τομέα θα θεωρείται ότι αντιστοιχεί στο 10 % του ποσού του δανείου που καλύπτεται από αυτήν την εγγύηση. Αυτή η μέθοδος εκτίμησης των εγγυήσεων έχει σήμερα καθιερωθεί για όλα τα σχέδια ενισχύσεων που προβλέπουν την παροχή εγγυήσεων. Η Επιτροπή θεωρεί, συνεπώς, ότι η αξία των εγγυήσεων που αποτελούν αντικείμενο της παρούσας απόφασης πρέπει να ορισθεί σε 10 % του ποσού των σχετικών δανείων.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Τα σχέδια ενισχύσεων που έχουν εγκριθεί από την γερμανική κυβέρνηση για την παροχή μιας κατά 90 % εγγύησης δανείου 1,8 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων για κεφάλαια κίνησης και μιας κατά 95 % εγγύησης δανείου 20,7 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων για κεφάλαια κίνησης για την Schiffswerft Germersheim im Konkurs, δεν συμβιβάζονται με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΟΚ, δεδομένου ότι οι ενισχύσεις αυτές δεν έχουν χορηγηθεί σύμφωνα με τους κανόνες που προβλέπονται στο άρθρο 93 παράγραφος 3 της εν λόγω συνθήκης και δεν πληρούν τους όρους που απαιτούνται για την εφαρμογή των παρεκκλίσεων του άρθρου 92 παράγραφος 3 αυτής.

Άρθρο 2

Η Γερμανία καταργεί τις ενισχύσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1, απαιτώντας την επιστροφή των στοιχείων ενίσχυσης που περιέχονται στις κρατικές εγγυήσεις για την κάλυψη μέρους των χρηματοδοτικών μέσων της επιχείρησης, δηλαδή 162 000 γερμανικά μάρκα που αντιστοιχούν στο 10 % της κατά 90 % εγγύησης δανείου 1,8 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων, και 1 966 500 γερμανικά μάρκα που αντιστοιχούν στο 10 % της κατά 95 % εγγύησης δανείου 20,7 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων, καθώς και την ανάκληση των εγγυήσεων που αναφέρονται στο άρθρο 1 εξακολουθούν να ισχύουν.

Άρθρο 3

Η Γερμανία ενημερώνει την Επιτροπή, σε προθεσμία δύο μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης

σχετικά με τα μέτρα που έχει λάβει για την επανόρθωση της παρανόμου κατάστασης που περιγράφεται ανωτέρω.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας.

Βρυξέλλες, 12 Δεκεμβρίου 1990.

Για την Επιτροπή

Leon BRITTON

Αντιπρόεδρος